

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sed. Centru
Judecător: A. Cucerescu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Primarul General al municipiului Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 05 iunie 2017, și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

c o n s t a t ă:

La 23 februarie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, solicitând anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 28 decembrie 2016, Primarul General al municipiului Chișinău a emis dispoziția nr. 1526-d „Cu privire la aplicarea bugetului municipal Chișinău provizoriu pe anul 2017”.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a notat că în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a efectuat controlul de legalitate al dispoziției menționate și a constatat că a fost emisă parțial contrar prevederilor legii.

La 25 ianuarie 2017, a fost înaintată notificarea nr. 1304/OT4-145 din 18 ianuarie 2017, prin care s-a solicitat abrogarea parțială a actului administrativ.

Prin răspunsul nr. 02-119/499 din 06 februarie 2017, pârâtul a informat Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că modificările operate în efectivul-limită aprobat prin pct. 9 și anexa nr. 7 sunt întemeiate și legale, anexând în acest sens decizii ale Consiliului municipal.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat, că deși autoritatea deliberativă nu a aprobat bugetul municipal pentru noul an bugetar, efectivul-limită al

statelor de personal aprobat prin anexa nr. 7 la decizia Consiliului municipal nr. 2/6 din 06 iulie 2016 produce efecte juridice în continuare.

Astfel, a mai notat reclamantul că Primarul General nu dispune de competența de a aproba și/ sau modifica efectivul-limită al statelor de personal din autoritățile/ instituțiile finanțate de la bugetul municipal Chișinău, or, efectivul-limită a fost aprobat de către Consiliul municipal, iar salarizarea angajaților urmează să fie efectuată și în anul 2017 potrivit limitelor stabilite anterior.

Așa dar, a solicitat Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea pct. 9 și a anexei nr. 7 ale dispoziției nr. 1526-d din 28 decembrie 2016 „Cu privire la aplicarea bugetului municipal Chișinău provizoriu pe anul 2017”.

Prin referință Primarul General al mun. Chișinău, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 05 iunie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, Primarul General al mun. Chișinău a înaintat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat să fie respinsă.

În motivarea cererii de apel, apelantul a menționat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin. Or, instanța de fond și-a motivat hotărârea doar în baza argumentelor prezentate de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de Primăria municipiului Chișinău.

La fel, a notat că dispoziția contestată este legală, deoarece a fost emisă în corespundere cu legislația în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Primarul General mun. Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 05 iunie 2017, și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a respins ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță pripiet a concluzionat că Primarul General nu dispune de competența de a aproba și modifica efectivul limita al statelor de personal din autoritățile instituțiile financiare de la bugetul municipal Chișinău, or, art. 32 din Legea privind administrația publică locală nr.436/2006, stipulează că în exercitarea atribuțiilor sale, primarul emite dispoziții cu caracter normativ și individual.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 05 decembrie 2017, cu menținerea hotărârii primei instanțe din 05 iunie 2017.

Prin referința depusă la 28 februarie 2018, Primarul General al municipiului Chișinău notează că recursul înaintat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, considerent din care solicită a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 05 decembrie 2017 a fost expediată recurentului la 22 decembrie 2017 (f.d. 86). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 19 ianuarie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel a studiat în mod superficial materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 Cod procedură civilă și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea